

La Mançanera

B. Barberà

Les mançanes són petites

Així és com anomenen una varietat de pomera nana que cada vegada és més difícil de trobar al nostre terme.

La pomera *-malus domestica-* és un arbre, de vegades un arbust, caducifoli de la família de les rosàcies, de fulles ovades, serrades i tormentoses al revers. Les flors són blanques i rosades. El fruit és en pom, les pomes. És originària de l'Europa Oriental i s'estén pràcticament arreu del món. Al nostre terme no hi ha pomerars per treure beneficis econòmics, són per al consum familiar.

Mançanera amb el fruit

Mançana penjada a una olivera

La mançana, a les Coves, sempre ha estat escadussera, però a hores d'ara l'escassa població va minvat any rera any perquè se n'assequen i ningú en planta. Espero i desitjo que no s'acaben. La solució és fàcil. Plantem-ne!

Els pocs exemplars que queden són sobre les parets d'alguns bancals, davant les casetes de camp i al recer de les motes de les sènies, etc. Cal dir que és un arbust que s'adapta molt bé al terreny i és molt resistent als paràsits naturals i a les plagues específiques de les pomes. Per això, malgrat que no les polvo-

ritzem, les mançanes solen estar molt sanes, mentre que les altres varietats de pomes necessiten tractaments per aconseguir fruits de qualitat.

El fet que a hores d'ara tenim al nostre abast un ample ventall de fruits per elegir-ne, fins i tot els més exòtics, potser hagi estat la causa per la qual, a poc a poc, ens hem anant oblidant de fruits autòctons com ara les mançanes que feien les delícies de xiquets i majors quan les tendes estaven desproveïdes i calia abastarse durant tot l'any de tot allò que hom produïa.

La mançana és petita, de coloració blanca esgrogueïda amb tonalitats verdoses a la cua. És sucosa, dolça, agradable de gust i d'aroma i triga molt a malmetre's.

I si fora una mançana com aquestes la que Eva va oferir "Adan"? O no és més que una llegenda i Eva tenia encants més persuasius, que la Bíblia no relata, per temptar i convèncer "Adan"? Maleïda sigui la poma, la mançana o allò que va trencar l'encís del Paradís i ens va castigar per sempre a treballar i patir! Si un és molt malfeiner i ho pensa pot encaboriar-se i arribar al suïcidi.

El que si és ben cert és que de pomes i de mançanes se n'han menjat sempre i se'n seguiran menjant.

Mançanes i bolígraf

La bresquillera de la dreta ens impedeix veure que la mançanera no té més que 1'5 metres d'alçària.